

A változás ideje

CHRISTIAN SCHLOTT ÍRÁSA

Hús esztendővel ezelőtt – akkor még Ausztriában éltem – hallottam egy helyről, ahol rendre nagy pontyokat és harcsákat fogtak, de valahogy sohasem úgy jött ki a lépés, hogy el tudtam volna látogatni oda, és kifogni egyet az ott lakó nagy halak közül. Egészen idáig! Csaba cimborám („Dagi Madár” beceneven is ismert) ugyanis egész közel lakik a tóhoz, és megszervezett nekem és barátomnak, Mišel Zadravecnek egy közös horgásztúrát. De mielőtt erre sor került volna, beszereztem az összes információt, amit csak kaphattam.

Tiszta luxus: faház, stég és felhőtlen horgászat!

A Bácsbokodi-víztározó 19 hektárt meghaladó területével ugyan nem tartozik a legnagyobb tavak közé, de nem is olyan kicsi. Ami engem leginkább érdekelt, az a kora, amit azonban senki sem tudott nekem megmondani – csak annyit tudtak, hogy a mostani egyesület a tavat már 37 éve gondozza. Az utóbbi három évben kifogott legnagyobb ponty tisztességes 26,70 kilót nyomott, de a harcsa is szép példány a több mint 80 kilójával. Az átlagmélysége 2,5-3 méter, és még nagyon sok víz alatti fa van, amelyeket a kecskeköröm sűrűn benőtt. Nem éppen könnyű pálya a horgászok szemszögéből, de annál kedvezőbb a halak számára a sok búvóhely és a rengeteg természetes tápanyagával. A 10 kilón felüli pontyot nem szabad elvinni (amit én is nagyon támogatok), és ezt egy rakás ellenőr folyamatosan szemmel is tartja. Azt mesélték nekünk, hogy két éve az összes kifogott 10 kilón felüli pontyot megjelölik egy kis piros fonallal a hátuszonyban (Anti, az egyesület gazdasági vezetője a tavon megmutatta nekem a már megjelölt halak listáját, amin már most több mint 200 példány szerepel). Kisé csodálkoztunk azon, hogy csónak, etetőhajó, szerelékek behordása, minden megengedett, csak az elektromotor nem...

A napijegy 24 órára érvényes, 3500 forintba kerül, és az embernek lehetősége van bérelni egyet a kis, teljes berendezéssel ellátott faházakból napi 2000 forintért. Mivel mi is egy ilyen házikóban laktunk, csak azt tudom mondani, hogy tiszta luxus. A legjobban az áramellátás tetszett, melyet napem biztosított teljes egészében – szép „zöld” megoldás.

Azoknak, akik szeretnék ezen a tavon horgászni, illetve érdeklődnek iránta, íme az internetoldal:

www.bacsbokodi-pecu.hu és Anti telefonszáma: 06 (30) 266-0453, aki nagyon segítőkész és kedves volt hozzánk.

HÁTRÁLTATÓ KÖRÜLMÉNYEK

Egy apró dolog fékezte csak meg kicsit a lelkesedésemet Bácsbokod iránt, mégpedig az, hogy minden évben 15 tonna 2-5 kilós pontyot telepítenek bele. Ekkora mennyiség mellett ugyanis nagyon nehéz lesz azokat a nagyokat kiszűrni, amelyeket lencsevégre szeretnénk kapni. Ennek ellenére elhatároztuk, hogy július elején egy hétig kipróbáljuk a szerencsénket, talán sikerül egyik-másik nagyobb pontyot a kameránk elé csalogatni.

27 fokos víz és trópusi hőség – nem voltak éppen a legjobb előjelek, s az sem könnyítette meg a dolgunkat, hogy már több napja nem fogtak igazán jól a tavon. Mivel első alkalommal horgásztam együtt Mišellel, csodálkoztam rajta, hogy tényleg csak gyári bojlit hozott magával, amit az üzletben árusítanak, és nem saját készítésűt, hogy jobban fogjon a reklám miatt. Amikor elmesélte nekem, hogy még mindig csak friss tojást használ, és nem másfajta kötőanyagokat, mint a többi bojligyártó cég általában, hogy a költségeket csökkentse, az elején még nem akartam neki elhinni. Amilyen kíváncsi vagyok, végigkóstoltam, megvizsgáltam mindent, ami nála volt, és meglepődtem az ízek sokoldalúságán, valamint minőségén.

Kezdetben a saját golyóimmal horgásztam, Mišel pedig a gyári Ocean Killer Squid bojllal, és rögtön 28 milliméteressel. Én óvatosan két darab 20 mm-es csokis-májás bojliból készítettem hőembert, és az első három ponty meg is jött rá, bár csupán 3-6 kg közöttiek voltak. Mišel rá-

Az „apróságokon” is látszik, hogy pontyhorgász készítette pontyhorgásznak!

kontrázott erre az éjszaka folyamán egy 13 kilós pikkelyessel, nálam meg elmaradtak a kapások. Reggel aztán megpróbáltunk mindketten kisebb bojllal csalizni, de a tizedik kis hal után feladtuk, mivel a 3 és 10 kiló közötti pontyok nem bírtak ellenállni Mišel Squid bojllijának.

Őszintén be kell vallanom, hogy a saját készítésű, illetve a kész bojlik között nem találtam különbséget, erről a teszt végképp meggyőzőtt.

Sajnos napról napra nagyobb lett a forróság, és nem volt változás kilátásban, kisebb bojllal csaliztunk 20 milliméteresig, így óránként szákolhattuk a standard pontyokat közel 10 kilósig. A víz alatti dzsungel miatt majd minden példányért keményen meg kellett küzdenünk, ugyanis pontosan tudták, hol vannak a búvóhelyek, ahová be is úsztak rögtön, de erre is van több nagyon jó taktika, ezért 90 százalékat mégiscsak sikerült kiszabadítani. (A következő számban erre a szisztémára bővebben ki fogok térni.)

Elhatároztuk, hogy már csak a 28 mm-es Squiddel horgásztunk, ami ugyan nem jelenti azt, hogy a kisebb halak leszálltak rólunk, de legalább a 3-5 kilósok hagytak minket nyugodtan aludni. A harmadik éjszaka végére sikerült nekem is egy fotóhalat elcsípni 12,30 kg súllyal. Érdekes módon egyetlen megjelöltet sem fogtunk ki, viszont a mi két 10 kilón felüli példányunk megkapta a saját piros zászlóját a szabadon engedés előtt.

Az óriási forróság miatt előbb abba hagytuk a horgászatot, de elhatároztuk, hogy az ősz folyamán még megpróbálunk egyszer.

Ebben a hőségben többet voltam a vízben, mint szárazon – közös pancsikolás a kis barátommal

Tökéletes akadás az alsó ajka szélébe, minden nagyobb sérülés nélkül